ספר
חֵלב יצה"ר

חלק ה

אור הזוהר 449 ★ כסליו תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

האדמו"ר מהאלמין

גדולי הצדיקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

ויש עוד רבנים שיש להם חשבונות אחרים ואומרים סברות רבות בזה וכנראה דעיקר הוא שסוברין כל דאלים גבר ובאמת מבואר בשו"ע חו"מ בס' י"ד סעיף א' דאלם בעיר מוציאין אותו לדון בעיר אחרת ולא בדייני אותו העיר ועיין בספה"ק ויואל משה מאמר א' סי' קמ"ח והמבואר מדבריו שם דאין החשש שלא יאמרו האמת בכוונה ויטו הדין במזיד אלא יש חשש דמחמת יראת האלם יהי' משוחדין להטות לטובתו ולא יראו ויבינו האמת שהשוחד מעור ואפי' שוחד דברים ומה לי שוחד ממון או שוחד של אלמות עיי"ש, וא"כ לפי"ז באמת מוסבר למה נולד להרבה ר' סברות שונות שלא למחות ע"ז, וכמה יש שגם בתוך לבם אפשר מקטינים למחצה ולשליש ולרביע הפשע הזה והחיה"ש ורוצים להצדיק קצת עכ"פ, שיכול מאד להיות שמחמת יראת אלם משוחדים הם בדעתם לחשוב כן ועי"ז אין מרגישין כבר גודל החיה"ש הנורא הזה וכל רב שבתוך לבו מרגיש כי אין החיה"ש נורא כ"כ יחשוד ויתבונן בעצמו כי אולי האלמות שאין יכול לפתוח פיו כנגד זה משחד דעתו שיחשוב כן.

כי ענין הזה של שוחד שייך גם באנשים גדולים בהרבה יותר מן זמנינו ודין הזה המובא השו"ע חו"מ שאלם אין דנין בדייני אותו העיר איירי אף אם הדיינים גדולים וחשובים מאד מ"מ יש מקום לחשוב שאולי יהי' משוחד בדעתו מחמת יראת האלם ולא יראה האמת כראוי, אין אנו אומרים כל הנ"ל בברירות, אבל יש מקום לחשוב כן. (בודאי יש גם אלו ששותקים, פשוט מחמת חנופה וכבוד וכו' אך מאלו אין לדבר כלל).

ובאמת מצינו בגמ' במס' סנהדרין דף י"ט גבי ינאי המלך ששמעון בן שטח והסנהדרין בעת שרצו לדון אותו ופנה שמעון בן שטח להסנהדרין שיאמרו דעתם וכבשו פניהם בקרקע (ועיין שם במהרש"א בחא"ג) ושם באמת הי' מקום ליראת אלם והי' חשש מיתה ממש שהי' יכול המלך להמיתם כמו שבאמת הרג לכל חכמי ישראל וגם גיסו שמעון בן שטח הוצרך לברוח ולהסתר כדאיתא בברכות דף מ"ח (ועיי"ש בפי' רבנו נסים גאון) ועכ"ז כשכבשו הסנהדרין פניהם בקרקע ושתקו אמר להם שמעון בן שטח בעלי מחשבות אתם, יבא בעל המחשבות ויפרע מכם, ובא גבריאל וחבטן בקרקע ומתו, עיי"ש, והנראה מזה דאם אחד עומד ומבקש וצועק ומתחנן שיגלו דבר אמת ויחוסו על כבוד שמים, אז אסור להסתכל על חשבונות, ובפרט כעת דבאמת אם הרבנים החשובים יתאחדו, למחות כנגד החיה"ש הזה לא יארע להם כלום בעזהי"ת ורק בעל דבר מבלבל הדעת ומטעה בדמיונות שכאילו יש פחד לומר דבר, ויבינו הרבנים החשובים כי לכ"א מישראל יש נסיונות, והרבנים מוכיחים את ישראל כראוי, לעמוד בנסיון, והנה להרבנים עצמן יש ג"כ נסיון שלא לשתוק ולכבוש פניו בקרקע במקום חיה"ש, ויראו שיעמדו בנסיון.

ובעצם בירור הדבר של מכשול חֵלב שכ' הגה"צ הנ"ל אם רוצים לברר האמת ולאמיתו ולתקן באמת כדת תוה"ק יעמידו ג' רבנים חשובים ת"ח ויראי ד' שאינם נוגעים ואינם בעלי מכשירים ולא השמיעו עדיין כלום ברבים נגד מכתב הגה"צ הנ"ל ויותן להם הכח והבעלות לברר ולתקן את כל הענין הזה ולא יהיו צריכים להראות חשבון להאלמים והתקיפים ויסמכו עליהם סמיכה כראוי בכל כוחו ואז יכריזו אלו הג' רבנים ברבים ובפירסום שכל מי שיודע איזה עדות להעיד בנוגע לענין הזה צריך לבא להעיד ואם לא יגיד ונשא עונו, ויעשו בהשכל ודעת ובהצנע לכת שהעדים

לא יהי' ניזוקין מן האלמים והתקיפים ובישוב הדעת ובמתינות לברר כל עדות בחקירה ודרישה עפ"י דת תורתינו הק' ואז יתברר היטב הדבר (והגם שעדיין צ"ע מהמבואר בשו"ע חו"מ סי' י"ד סוף סעיף א' הנ"ל), וידעו מה לתקן ובאיזה אופן לתקן כי אם מבינים היטב ורואים המכשול אז יודעים מה לתקן ואם אין רוצים לשמוע ולידע האמת ולברר המכשול אז אף אם יתקנו כמה תיקונים לא יהי' בזה תיקון גמור, ואפשר עוד כי יהי' תיקון מקולקל והמ"י, וכלל א' כדאי לידע כי אין לחשוב חשבונות דכיון שרב או דיין חשוב א' הוא הבעל מכשיר בודאי יודע שהוא טוב ושוב א"צ לדבר שם דיוכל להיות שיצא מכשול בשוגג גם מן רב ודיין חשוב, ע"י העלם דבר ושגגה או איזה סיבה אחרת וגם גבי הסנהדרין מצינו ונעלם דבר מעיני העדה, ובתשו' בית הלל להגה"ק ר"ה מקאלימייא זצ"ל תשו' מ"ז שם, כותב בא"ד וז"ל בעוה"ר עיני ראו ולא זר כמה וכמה רבנים הגורמים להאכיל טריפות הגם שהמה יראי השם בענינים אחרים עכ"ל (ובודאי שהוא מחמת בטלנות או איזה העלם ושגגה) וכדאי לכל רב ומו"צ לעיין היטב שם בתשו' הנ"ל ויראה קדושת לשונו וקצת הדרכה בענינים כאלו. ועיין עוד בתשו' דברי חיים בליקוטים והשמטות לח"ב סי' מ' ומבואר שאפשר שיצא לפעמים מכשול אף אם הרב המכשיר הוא חשוב מאד עיי"ש, ועיין עוד בתשו' ד"ח יו"ד ח"א סי' ו' ז'.

כרוז ממנקר שגילה דעתו ברבים ונתפרסם בחוצות בחורף תשמ"ג

בס"ד

מיין מיינונג וועגן חֵלב

די ווייטער דערמאנטע פראגעס עגבערען ביי מיר אין מיין גלייכען אין מוח, אין יעמוד מי שירצה צו געבען די ריכטיגע ענטפערס!!!

אין אַלע דורות ווען עס איז געווען א שטורם איבער א וועלטס מכשול, פלעגען זיך ביידע צדדים באנוצען מיט קעגען זייטיגע תורה'דיגע אין שכל'דיגע טענות צו באגרינדען זייער שטעלונג. אין היינטיגען דור תהפוכות באגעגענען מיר זיך מיט מאדנע ערשיינונג, א וויכוח פון שקר מיט "אמת". אין דער צייט וואָס אין גרופע גדולים שטעלען אַרויס גאונישע לומדישע אמת'דיגע פעסטע טענות וואָס צייגען קלאר אומצווייזייטיג דעם גרויסען מכשול פון פלייש וואָס ווערט פארקויפט אין אַלע קרייזען בחזקת מנוקר נמלח והודח "כשר למהדרין מן המהדרין" תחת השגחת... האָבען נאָך חֵלב דאורייתא מיט שטיקער אחוריים, טוען אנדערע דאָס פארטיידיגען מיט שווינדלערישע פאברעכערישע מעטאדען וואָס זענען קרום און פארקריפלעט אין מיט דעם טוען זיי אַרויס ווייזען גלייכגילטיקייט צו דעם הארבען איסור פון אכילת חֵלב מיט אירע טראגישע נאָך פאלגען ברוחניות ובגשמיות.

דאָס פאפיר איז צו קורץ צו קענען אויספירלעך אפשרייבען דאָס פאלשקייט אין בלאף מיט וועלכע מען באנוצט זיך, פון דעסטוועגען וועלען מיר פארלייגען עטליכע ביישפילען, "הרב מקאשוי האָט אויסגערעכענט אין זיין בריף וועלכעס איז אדרעסירט געווארען צום סיגעט-סאטמער רב 12 מינים חֵלב וועלכע זענען געפונען געווארען אויף פליישען וואָס עדים נאמנים האָבען געקויפט אין אריבער געברענגט צו אים, הרב מקאשוי האָט נישט געשוינט קיין מיה אין קיין פלאג וויסענדיג די ערנסקייט וואָס דאָס מיינט עסען חֵלב רח"ל אין באלאנסירענדיג אין געגענזייט דאָס אחריות פון הוצאת לעז אויב דער ניקור אזי יא גוט, דער קאַשויער רב איז מפורסם פאר א איש הירא (כלפי שמיא) ורך הלבב (בין אדם לחבירו) אין איז גרייט צו פארציכטען אַלעס נישט ח"ו פוגם זיין אין כבוד פון דעם קלענסטען, דעריבער האָט ער געלאזט אראפ ברענגען מנקרים פון דערהיים פון אַלע מדינות אונגארישע, פוילישע, רוסישע, אין ארץ ישראל'דיגע, סך הכל נאנט צו א מנין מנקרים מיט כתבי קבלה (רוב פון זיי האָבען געהאט קבלה אויף אחוריים) דורך זיי איז באשטעטיגט געווארען:

1. די אויבענדערמאנטע 12 מינים חֵלב וועלכע רוב פון זיי זענען לכל הדעות לויט אַלע מנהגים אסור באיסור גמור.
2. עס איז געפונען געווארען אחוריים וואָס העלפט נישט קיין ניקור.
3. עס איז געפונען געווארען אחוריים אום גע'ניקור'ט.
4. גרויסע מכשולות ביי ניקור חלק הפנים.

דער גרויסער מכשול פון חֵלב איז באשטעטיגט געווארען דורך נאנט צו 100 רבנים מובהקים ביי די רבנים קאנווענשען אסרו חג תשמ"ג, דאָרט איז באשלאסען געווארען פאלגענד:

1. עס איז דאָ גרויסע מכשולות ביים טרייבערן דעם חֵלב.
2. עס קומט אַריין אחוריים אין בוטשער, אין רבנים מכשירים פון לאנגע יארען האָבען דאָס אויך נישט געוואוסט ביז היינט נאָך דעם וואָס דער שטארעם פון חֵלב איז אַרויס אין די עפענטליך, אין זיי האָבען זיך נאָך געפרעגט ביי די קצבים, וועלכע האָבען דאָס באשטעטיגט.
3. די רבנים המכשירים האָבען נישט געקענט קיין ניקור (אין אויך די איבעריגע רבנים).
4. עס איז נישט דאָ קיין השגחה ביי ניקור.
5. א וויכוח צווישען 2 רבנים מכשירים אין זעלבען פלאץ, איינער האָט גע'טענה'ט אז צו גלאט כשר פליישען נעמט מען בהמות מיט סירכות, דער אנדערער האָט געלייקענט.
6. א רב האָט געפרעגט פון א רב המכשיר אויב ער קען באזוכען אין שלאכט הויז? האָט דער

רב המכשיר גע'ענטפערט "איך לאָז קיינעם נישט אַריין אין שלאכט הויז" (דאָס מיינט אז פון די אַלע רבנים וואָס האָבען טייל גענומען אין קאנווענשען לאזט ער קיינעם נישט אַריין וד"ל).

אין די פלייש מארקען איז געפאלען די ביזנעס מיט איבער 60% אין איילעניש איז געגרינדעט דעווארען דורך די באקאנטע חברת "מקמק" (ר"ת מכשירים קצבים מנהיגים קלים) א פאבריקאציע צו פאבריצירען פארשידענארטיגע היתרים צו צימישען די מוחות פונעם דעת הקהל כאילו עס איז בלויז א בלבול אין אַלעס איז מותר, עס האלט שוין אויף א מצב ווי עס קען זיך דאכטען אז דער איסור חֵלב איז נישט נוהג בזמן הזה, נאר בזמן הבית רח"ל.

די היתרים דורך די אויבענדערמאנטע ארגאניזאציע האָט אנגעהויבען ארבעטען אויף אַלע פראנטען, די גרונד פרענציפען פון די ארגאניזאציע איז באזירט אויף דאָס פאלגענדע:

1. עס איז ערלויבט צו שרייבען ליגענס מיט פאנטאזיעס אן א גבול.
2. מען טאָר זיך נישט רעכענען מיט'ן איסור לשה"ר, רכילות, ליצנות, מלבין פני חבירו.
3. מען דארף מבזה זיין אין אראפרייסען פון גרויס ביז קליין ווער עס שטייט אין וועג מיט כל מיני זלזולים ובזיונות.
4. ווער עס וועט שטיין און וועג זאל מען אים באזייטיגען מיט טערארר.
5. דרשות דארפען געהאלטען ווערען, פאַשקעווילען דארפ'ן ארויסגעשיקט ווערען, קללות דארפ'ן געהערט ווערען אן אויפעהר אויף די גרעסטע גדולי ישראל.
6. קינדער פון חדר, בחורים פון ישיבה, זאל מען מדריך זיין אין ערציען צו רעדען און בארעדען און שעלטען מיט די ערגסטע קללות פונעם אויפשטיין ביז'ן לייגען אַלע גדולי ישראל. וכל המרבה הרי זה משובח.
7. תורה אינגעלייט זאלען אריינגעצויגען ווערען אויסצואורבעטען היתרים אויף חֵלב, אפילו עס פארלאנגט זיך צו פעלטשעווען די רייד פון די פוסקים.
8. אן עקסטערע אפטיילונג פון בני תורה זאלען זיך באנעמען מיט פעלטשעווען תשובות, דאָס מיינט נעמען תשובות און אויסארבעטען ווי א שניידער א סוט ווי עס פעלט אויס שנייט מען אוועק און ווי עס פארלאנגט זיך לאזט מען צו, (עס איז מפורסם די עובדא ווי א יונגערמאן פון די הויפט עסקנים להתיר חֵלב האָט דן געוועז דעם ספר לחם שערים לשריפה, צוליב דעם ווייל עס ווערט דאָרט דערמאנט אז 10 גאונים און די צייטען פון גר"א זי"ע, צווישען זיי דער ברודער פון גר"א זצ"ל און א תלמיד פון גר"א האָבען גע'אסרט חֵלב וואָס מען ניצט היינט).
9. אַרויס שיקען פאלשע בריף אונטערגעשריבען די נעמען פון די רבנים המערערים אז זיי זענען מתיר דעם חֵלב.
10. די בי"ד שבירושלים וואָס האָבען א מאל מיט'ן אייגענעם געוויסען אין ווילען געשטיצט די מערערים אויף חֵלב אין געגעבען זיי ווארימע המלצה בריף אז זאלען זוכה זיין מתקן צו זיין דעם מכשול פון חֵלב, זאלען געצוואונגען ווערען מיט גיטע'ן אין מיט בייזען אונטערצושרייבען א פסק וואָס זאל אויסקוקען פאר דעם המון עם אז זיי זענען מתיר די פליישען פון גאנץ אמעריקא. (והועיל).
11. ארויסלאזען פאלשע קלאנגען וואָס איז נישט געשטויגען און נישט געפלויגען קעגען די אַלע וואָס זענען מערער אופן פלייש, מען דארף פארקוקען אויף די אַלע איסורי תורה וואָס איז פארבינדען מיט דעם.
12. מפה לאוזן זאל מען צו-וויסען טוהן פאַר אַלע פעהיגע אינגעלייט וועלכע ווילען זיך אויפהייבען צו אַ הויכע קאַריערא, אַז יעצט איז די געלעגענהייט דערצו, מיט'ן אויסניצען די פעהיקייטען אַרויס צוברענגען פאר'ן המון עם אז עס איז נישט דאָ קיין מכשול פון חֵלב.

דער וואָס קען שרייבען זאל שרייבען, דער וואָס קען דרש'נען זאָל דרש'נען, דער וואָס קען טעראָריזירען זאל טעראָריזירען, יעדער איינער לפי שורש נשמתו וגבהות רוחו.

דאָס זענען אַ טייל פון די פראָדוקאַציע פון חברת "מקמק"

1. אַ פסק דין פון בד"ץ ירושלים עיה"ק אז זיי האָבען פארהערט 2 מנקרים (הגה - נישט זיי האָבען ארייגשפאצירט אין בוטשער פלוצלינג ווען זיי האָבען גע'אַרבעט, נאר אפיציעל גענומען אופען פארהער) און זיי קענען דעם אונגארישען ניקור, (הגה"צ ר' אברהם לייטנער האָט געזאָגט א דרשה מוצש"ק פ' תולדות אז דער בד"ץ קען נישט קיין ניקור) דערפאר מעג מען עסען אין גאנץ אמעריקא פלייש פון אַלע חריידישע געשעפטען, (הגה - פשוטע בעלי בתים זענען ערשטוינט געבליבען פון דעם אומפארשטענדילכען פסק וועלכע האָט נישט צו זיך קיין גלייכען אין די געשיכטע).
2. עס איז אפגעדריקט געווארען א אויפרוף פון איינעם פון די חברי הבד"ץ אז מען טאָר נישט מהדר זיין נאָך דעם אונגארישען ניקור, אנשטאט וואָס יעדער דארף פארשטיין אז נאָך דעם פסק זאל מען נישט ניצען קיין פלייש ווייל עס איז נישט געשניטען, געטרייבערט, און עס האָט נישט א השגחה אַזוי ווי אין אונגארן (הגה - אַזוי ווי די אויבענדערמאנטע רבנים ביים קאנווענשען האָבען באשלאסען אז דאָ ברענגט מען אויך אַריין אחוריים אין עס איז נישט דאָ קיין השגחה, און עס איז דאָ מכשולות). האָבען דאָס קרומע קעפ אויסגעטייטשט מתיר צו זיין דאָס פלייש, - אגב אין דעם בריף פון ראב"ד וואָס האָט געהאנגען אין ביהמ"ד סאטמער אין ראדני

סטריט, א גאַנצע וואך איז געשטאַנען אינטען אז דער ראב"ד בעט זיך מען זאל רחמנות האָבען אויפן בריאות פון סאטמער רב, אין דאָס איז צענזארירט געוואָרען ווען מען האָט דאָס אפגעדרוקט אין צייטונג, קענטיג אז עס האָט שלעכט געקלינגען דער אויסטייטש אז צוליב פיקוח נפשות דארף מען מתיר זיין דאָס פלייש.

3. אין א לענגערע דרשה פון א באקאנטען גאון וצדיק מפ' שליט"א דעם פארגאנגענעם מצש"ק פ' תולדות האָט ער באשטעטיגט אז עס איז דאָ גרויסע מכשולות ביי פלייש פון דעסטוועגען קען מען דאָס נישט אסר'ן פאר די גאס. יעדער בר דעת צו הערענדיג די פקחות'דיגע רייד פונעם רעדנער האָט באלד פארשטאנען די כוונה פון בעל דרשן אַזוי ווי צו זאָגען איר קענט נישט אסר'ן (צוליב אומאויפהערליכע טעראר) אָבער איר אידען דארפט פארשטיין נישט צו עסען קיין פלייש ווייל עס איז דאָ מכשולות (א דעלגאציע פון די הויכע פענסטער זענען געוועזן ביי די דרשה צו אבזערווירען אויב עס ווערט נישט גערעט קעגען חֵלב).

4. די חברת "מקמק" (מכשירים קצבים מנהיגים קלים) צוזענדיג אז די אויבענדערמאנטע היתרים זענען געפאלען אויף טויבע אויערן אין יעדער איד מיט א לעפעל יר"ש רירט זיך נישט צו צום פלייש ווייל ער וויל זיך נישט אריינוואַרפען אין סכנה מיט זיין גאַנצע משפחה האָבען זיך גענומען כביכול צו די תורה"ק אליינס, אויפגעזיכט אינגע לייט וואָס ווילען נושא חן זיין אין גרויס ווערען אין אגב מאכען א פאר דאלער, אין פאלאנגט פון זיי צוזאַמען צושטעלען פון די פוסקים א שטיק אחיזת עינים צו פארבלענדען דעם פשוטען המון כאילו חֵלב דאורייתא איז מותר לויט די פוסקים לכתחילה.

זינטיג פ' וישלח האָבען זיך באוויזען די ערשטע שוואלבען ארויספליענדיג פון די בני תורה נעסטען מיט א קאפטען אין א קאלפיק מיטן נאמען "מצורעת אבותינו" אין פרעגט שוין גאָרנישט וואָס פאר א דורכפאל די דאזיקע פאַשקעוויל איז געווען, דער פאַשקעווילען בוך מיט'ן נאמען מצורעת אבותינו האָט געברענגט שאנד און בזיונות נישט בלויז פאר זיך, און דער רב המסכים, נאר גלייכצייטיג אויך פאר די חברת "מקמק" אין די קהלה פון ווי ער שטאמט.

פאַשקעווילען שרייבער איז נישט קיין נייעס אין היינטיגען דור, וואָס איז סיי ווי פיהל מיט הפקירות אין פריקת עול, אָבער צו מאכען אַ חיבור פון פאַשקעווילען און א נאָמען געבען מ. אבותינו באַקומענדיג אַ הסכמה פון אַ רב וואָלט זיך נישט געגלייבט אַז דאָס קען פאַסירען בזמן הזה.

דאָס פאַשקעוויל ביכעל צייכענט זיך אויס מיט איר זעלטענעם טאַלאַנט מזייף צו זיין ספרי שו"ת, בריוועז מיט המלצות פון גדולים מאכיל צו זיין חֵלב במזיד, מבלבל צו זיין די מוחות אַראָפּצוברענגען היתירים פון פוסקים וואָס אסר'ן, אפצופּאַסלען מענטשען וואָס גייען נישט אין שפּאַן מיט די חברת "מקמק" אָפּצושפּעטען פון זיך אַליינס, אויפצושטעלען משגיחים וואָס האָבען שוין 30 יאר נישט צוגערירט צו ניקור, און פסל'נען מנקרים וואָס לעבען אַלע יארען אין ניקור, צו דרוקען גדולי הרבנים מפורסמים חאָטש זיי קענען נישט קיין ניקור, זיי זאָלען אונטערשרייבען אַז אַלעס איז כהוגן, צווינגען מענטשען צו עסען פלייש קעגען זייער ווילען מיט כוח פון טעראָר, צווינגען רבנים וואָס האָבען אַליין געזעהן מכשולות ביי חֵלב זיי זאלען אונטערשרייבען אַז לא היו דברים מעולם מיט טעראָר.

דאָס שניידערישקייט פון דעם פעלטשער איז פאַרברעכעריש און באַרבאַריש אויפן גאַנג פון די ריכטיגע משכילים און רעפאָרמער וואָס פלעגען צו ברענגען האַלבע פסוקים פון תנ"ך און האַלבע מאמרי חז"ל. אָט כאַפּט איר אַ בליק אויף די תשובה פון מהרש"ג (שם דף נ"ו) וועלכער דער פאַשקעווילען שרייבער ברענגט, וועט איר זעהן אַז די משכילים פון אַמאָל האָבען זיך געמעגט לערנען שווינדלען און פעלטשעוועז פון דעם דאָזיגען פאַשקעווילען שרייבער. ער שרייבט איבער די תשובה פון מהרש"ג שרייבענדיג איין שורה אַרויסנעמענדיג 2 שורות, שרייבט נאָך שורות און לאָזט אויס 3 און ווען איר ווערט פאַרטיג אָפּליינען די תשובה נעמט איר אַרויס דערפון פונקט דאָס פאַרקערטע וואָס דער מחבר האָט באמת געמיינט (מיר בעטען אייך נעמט צייט און טשעקט דאָס נאָך) דאָס זעלבע טוט ער מיט'ן שו"ת לבושי מרדכי (די זכות פון די צדיקים איז זיי בייגעשטאַנען אַז זייער אָרגינעלע תשובה זאל נישט געדרוקט ווערען אין דעם פאַשקעווילען מאַגאַזין, דער מזייף האָט דאָס קונה געווען פאַר זיך בשינוי מעשה).

דער פאַשקעווילען בוך איז מעתיק דעם בריף פון הגה"צ ר' זלמן בריזעל שרייבט ער אראָפּ האַלב און לאָזט אויס האַלב, איר קענט זעהן ווי עס פעלט אין מיט'ן אַ האַלבע שורה.

דער שרייבער ברענגט דעם פסק פון התאחדות הרבנים תשרי תשמ"ג ער דריקט אָפּ די ערשטע האַלב און לאָזט אויס די צווייטע האַלב. (אין די צווייטע האַלב וועט איר טרעפען אַז דער ניקור איז נישט אין אָרדענונג). דער זייפן פאַרמאָגט נישט אפילו אַ ברעקעלע בושה אַוועק צו שניידען פון אַ מודעה וואָס איז געדריקט געוואָרען אין דער איד 2 חדשים צוריק און געליינט געוואָרען דורך די אויגען פון די טויזענטער מענטשען, דאָס ווייזט אַז ער איז אפילו נישט בגדר אנושי, אַזוי ווי די חז"ל זאָגען "מילתא דעבידא לגלויי לא משקרי אינשי" ער איז בגדר חיתו יער.